

IZJAVA

Nakon Aktualnog prijedpodneva održanog u Hrvatskom Saboru u srijedu 22.09.2010. i izjave Predsjednice VRH gđe Jadranke Kosor kako njen sastanak sa mnom nije bio tajan već javni te kako je o istom obavijestila nadležna tijela i prije održavanja i nakon održavanja sastanka počeo sam razmišljati o sastavljanju ove izjave.

Na konačnu odluku o tome potaknulo me naknadno izjašnjenje Glavnog državnog odvjetnika Mladena Bajića koji je ustvrdio da je za moj sastanak sa gđom Kosor znao te da je o istom sačinjena i službena bilješka!

Upravo stoga želim da ostane zabilježeno:

1. Nakon mog izlaska iz zatvora u Remetincu 22.07.2010. godine u roku od 24 sata kontaktiran sam putem posrednika koji je za to imao mandat od Glavnog tajnika HDZa Branka Bačića i koji me došao pitati jesam li spreman za susret s Predsjednicom HDZa Jadrankom Kosor. Dakle: oni su kontaktirali mene! Ime posrednika te način naše komunikacije i mjesta na kojima smo se i ubuduće nalazili ne želim navoditi zbog zaštite njegove privatnosti i moje korektnosti prema njemu.
2. Kako sam bio vrlo revoltiran odnosom Stranke i Vlade činjenicom da se nitko nije jasno i glasno očitovao o nekim o djela koja se kaznenim progonom stavljaju meni na teret, a zapravo se radi o stvarima o kojima su odluke donošene na najvišim tijelima Stranke ili Vlade – moj odgovor je bio:
 - a. čekam na taj sastanak do konca srpnja; ukoliko do tada do sastanka ne dođe – ne morate me više ni zvati,
 - b. na sastanku obavezno mora biti i taj Posrednik, jer ostalima ne vjerujem u potpunosti.
3. Do sastanka nije došlo u roku u kojem sam ja to tražio, a posebno ne u tom sastavu!
4. Kako se približavao dan mog svjedočenja pred Istražnim povjerenstvom Sabora u „slučaju INA“ te Raspravno vijeće u „slučaju konvalidacija“ (održano 03.09.2010.) moj odvjetnik gosp Anto Nobilo, u dogovoru sa mnom, predložio je DORHu nagodbu vezano uz „slučaj konvalidacija“, na što su oni zatražili vrijeme za razmišljanje.
5. Cijelo to vrijeme od mog izlaska iz zatvora nisam dao ni jednu jedinu izjavu, a kamoli intervju koja bi na bilo koji način bila usmjerena protiv HDZa ili Vlade RH ili bilo kojeg pojedinog člana Stranke ili Vlade. Razlog tome je moj način razmišljanja da ni jedan pojedinac nije važniji i ne može biti iznad stranke, a kamoli države, ma što on mislio o sebi! Nije to bio ni Sanader, a nije ni Kosor pa naravno nisam ni ja!
6. U periodu od 20.08.2010. do 02.09.2010. obavio sam razgovore sa:

1. Lukom Bebićem i Ivanom Jarnjakom na moju inicijativu. Na tim sastancima upoznao sam ih sa činjenicom da smo predložili USKOKu nagodbu u slučaju konvalidacija te ih upoznao sa svojim stavom
 - da bi se iz Stranke i Vlade jasno trebalo komunicirati o odlukama koje su na tim tijelima donijete, a odnose se na tobožnja kaznena djela koja se sada isključivo meni stavljaju na teret.
 - Upoznao sam ih i sa činjenicom da sam već imao kontakt s međunarodnim institucijama čija je misija borba protiv korupcije i organiziranog kriminala i da ne znam kako se dalje pri tome postaviti, a da, na moju veliku žalost, u hrvatske institucije koje se bave istom problematikom – nemam povjerenja, jer svoj posao rade vrlo selektivno i tendenciozno, a što sam osjetio i osjećam na vlastitoj koži!
2. Nakon toga uslijedio je „čuveni“ sastanak s Premijerkom Kosor u sjedištu stranke, nakon njenog povratka iz Libije 02.09. i to na njenu inicijativu, a poziv je došao putem istog kanala kao i 23.07. Danas sam zgrožen činjenicom da je taj razgovor sniman i da je o istom, kao što je izjavio Mladen Bajić, napravljena zabilješka. Stoga sam apsolutno zainteresiran da se ista objavi, ali uz objavu i tonskog zapisa, jer zabilješki koju je ona ili netko po njenom nalogu sačinio – ne mogu vjerovati!
 - Prvi šok na sastanku bila je činjenica da me kod susreta krenula zagrliti i to nakon svih izjava vezanih uz mene o: nultoj stopi tolerancije, o tome kako nema nedodirljivih, o tome kako smo svi pred zakonom jednaki itd, itd... a pri tome cijelo vrijeme šuti o odlukama koje smo zajedno donosili!
 - I nju sam upoznao s činjenicom da smo USKOKu ponudili nagodbu, ali da je u međuvremenu odbijena, što znači da će mi se za nagradu što sam riješio ogromni problem Vlade, Stranke i Države, a to slučaj radnika Borova svakako jest bio – tražiti bezuvjetna kazna zatvora! Njen komentar na to je bio: strašno....užasno...i kako mi se sve ovo događa, jer sam jednostavno bio krivi čovjek na krivom mjestu u krivo vrijeme...
 - I na kraju me upitala jesam li do tada razgovarao sa Vladom, misleći pritom na Šeksa, jer da mi on sigurno može pomoći, jer je u izuzetno dobrim odnosima sa sucem Turudićem! Moj odgovor je bio: pa razgovaram s tobom, ti si Predsjednica stranke.

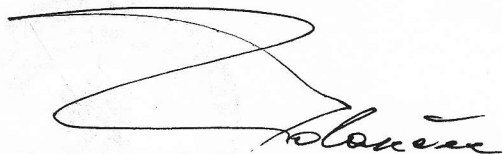
- Upoznao sam je i s mojim kontaktima i interesom međunarodnih institucija.
- Na kraju sama mi je obećala pomoći koliko god više može i da će sve biti u redu. Od tapšanja po ramenu, rame me još i danas boli...

3. Nakon toga uslijedio je i sastanak sa Vladom Šeksom, također na njegovu inicijativu, ali kroz drugog posrednika. Ako su svi kontakti sa mnom bili javni, kako što kaže gđa Kosor – zašto me se nije zvalo na telefon i dogovorili sastanak direktno, već kroz posrednika? Započeo sam mu iznositi svoju situaciju, no on me prekinuo riječima: bolje je da ti slušaš mene...i rekao slijedeće:

- Tebi se više u slučaju Miletić ne može pomoći kroz Bajića, jer tvoja je sudbina sada u rukama dugog, tj suca Turudića.
- Zatim mi je dao do znanja da je detaljno upoznat s optužnicom te da bi sve moglo biti u redu, ako obranu postavimo na slijedeći način:
 - a. Da sam sve radio po nalogu i u direktnoj koordinaciji sa Sanaderom,
 - b. Da nisam „kupio“ odvjetnika suprotne strane, što bi bilo nemoralno; a što i nisam učinio!
 - c. Te da mi je Sanader dao nalog da platim odvjetnika Miletića kroz izradu studije, odnosno da što više puta spomenem Sanadera da će mi situacija u obrani biti bolja...
- Moj odgovor Vladi šeksu bio je:
 - a. Radio sam to ne po svojoj volji već po naredbi Premijera i doista u koordinaciji s njim, ali u interesu Stranke, Vlade, Hrvatske, ali i u interesu tih ljudi čije smo sudbine riješili.
 - b. Sanader je za mene – zrak! Dakle: kao da ne postoji, jer mu je bio red da se javi mom odvjetniku ili supruzi i barem pruži verbalnu podršku nakon što sam zatvoren! Isto vrijedi i za ostale koji to nisu učinili, a s kojima sam surađivao. Pri tome sam Šeksa gledao u oči dajući mu do znanja da se to odnosi i na njega!
 - c. Bez obzira što više nemam nikakvih posebnih, a pogotovo pozitivnih emocija prema Sanaderu – nisam spreman lagati i izvlačiti se „tovareći“ njemu nešto što ne stoji: Sanader mi nikada nije rekao da platim odvjetnika kroz studiju; iako je znao da ću ga dodatno angažirati za pokriće dijela njegovih troškova.

- d. Dakle: branit ću se isključivo istinom!
- Šeks me na to pogledao i rekao da je presuda meni već donijeta i da razmislim o svemu... pri tome mi je rekao da se radi o bezuvjetnoj presudi, te je počeo podizati i spuštati mali prst desne ruke!!!
 - Upitao sam ga: znači li to godinu dana bezuvjetnog zatvora na što smo obojica zašutjeli; ja u šoku, a on netremice me gledajući i potvrđujući klimanjem glave koje se meni činilo da traje barem minutu.

Eto tako sam osuđen u „slučaju konvalidacija“!

Damir Polančec

Ja, javni bilježnik **NIKOLA BAKRAČ** iz Koprivnice, Opatička 5,
potvrđujem da je stranka:

DAMIR POLANČEC, KOPRIVNICA, ORUŽANSKA 12A, čiju sam istovjetnost utvrdio uvidom u osobnu iskaznicu broj 101748396 izdanu od PU KOPRIVNIČKO-KRIŽ.,

u mojoj nazočnosti vlastoručno potpisao ispravu.

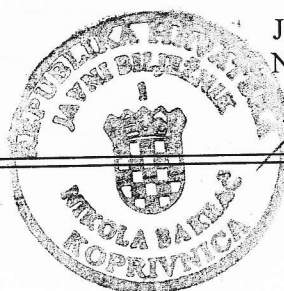
Potpis na ispravi je istinit.

Javnobilježnička pristojba za ovjeru po Tbr.11 st.4 ZJP naplaćena u iznosu od 10,00 kn. Biljezi naljepljeni i poništeni na ispravi koja ostaje u arhivi.

Javnobilježnička nagrada po čl.19 PPJT zaračunata u iznosu od 30,00 kn. Zaračunat trošak u iznosu od 5,00 kn po čl.37 PPJT. Zaračunat PDV u iznosu od 8,05 kn.

BROJ: OV-8961/10

U Koprivnici, 27.09.2010.

JAVNI BILJEŽNIK
NIKOLA BAKRAČ

